

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2017

Vragen van de leden **Fritsma** en **Agema** (beiden PVV) aan de ministers voor Wonen, Wijken en Integratie en staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het bericht dat boerkinizwemsters het vertrek van mannen eisen uit het zwembad* (ingezonden 15 december 2009).

Antwoord van minister **Van Middelkoop** (Wonen, Wijken en Integratie), mede namens de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 25 maart 2010).

Vraag 1

Bent u bekend met het bericht «Boerkinizwemsters: Man moet bad uit»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 4

Deelt u de mening dat er nooit aan deze eis mag worden voldaan, ook niet voor één of twee uurtjes per week?

Wat zegt deze absurde eis u over de integratie en inburgering in Nederland?

Antwoord 2 en 4

Er is geen sprake van een actiegroep van in boerkini zwemmende vrouwen die eisen heeft gesteld. Het Stadsdeel Amsterdam Oud Zuid subsidieert zwemles voor vrouwen die niet kunnen zwemmen. De groep vrouwen die feitelijk meedoet aan dit leszwemmen bestaat uit een gemêleerd gezelschap en heeft niet geëist dat mannen het Zuiderbad verlaten als de vrouwen te water gaan. Wel is afgesproken dat er tijdens dit uur zwemles alleen vrouwelijk personeel aanwezig is. Naast deze lesuren voor vrouwen heeft het Zuiderbad aanbod voor andere doelgroepen, zoals banenzwemmen, lunchzwemmen en rustig zwemmen. Het feit dat het hier niet alleen islamitische vrouwen betreft, betekent dat we hier niet te maken hebben met een integratievraagstuk.

Vraag 3 en 5

Deelt u de mening dat de boerkini net als de boerka een symbool is van gruwelijke vrouwenonderdrukking in de islam en ook daarom geweerd moet worden? Zo nee, waarom niet?

¹ Telegraaf, 2009, 11 december 2009: «Boerkinina's willen alleen in zwembad».

Bent u bereid maatregelen te treffen om het gebruik van de boerkini in het openbaar en het gescheiden zwemmen te verbieden? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 3 en 5

Op 7 april 2008 heb ik antwoord gegeven op eerder gestelde vragen van de leden Wilders, Fritsma en Agema (allen PVV) over het toelaten van boerkini's (Aanhangsel Handelingen nr. 1938, Vergaderjaar 2007-2008). In Nederland gelden verschillende grondwettelijk verankerde vrijheden. Op grond hiervan mogen mensen zich onder meer kleden zoals zij willen, binnen de grenzen van de wet. In tegenstelling tot wat de naamgeving wellicht doet vermoeden, is de boerkini niet gelaats-, maar lichaamsbedekkend. Vraagstukken op het gebied van openbare orde en veiligheid zijn niet in het geding, de Kabinetsbrief Gelaatsbedekkende kleding is niet van toepassing en een verbod op boerkini's is niet aan de orde. De boerkini is niet onhygiënisch en onveilig. De boerkini is speciaal bedoeld als badkleding en verschaft islamitische vrouwen de mogelijkheid om te zwemmen in openbare gelegenheden. In het kader van de zwemvaardigheid, de sportdeelname en de gezondheid van deze vrouwen acht ik dat een goede zaak. Ik ga ervan uit dat gemeenten hetzelfde standpunt hanteren en ervoor zorgen dat vrouwen in boerkini's worden toegelaten in openbare en/of door de gemeente gesubsidieerde zwembaden. Ik ben dus niet bereid dit te verbieden.

Vraag 6

Kunt u er voor zorgen dat eindelijk duidelijk wordt gemaakt dat moslims zich aan de Nederlandse samenleving aan moeten passen in plaats van andersom?

Antwoord 6

Het kabinet heeft in de integratiebrief die op 17 november 2009 aan uw kamer is gezonden, zijn visie ten aanzien van integratie uiteengezet. Het kabinet is van oordeel dat hoewel de integratie van nieuwe Nederlanders de hele samenleving aangaat, integratie geen symmetrisch proces is. Het vereist vooral inspanningen van nieuwe Nederlanders om de taal te leren en de samenleving te leren kennen, zodat zij een eigen plek kunnen verwerven in de samenleving. Niettemin kunnen er situaties zijn waarin dit in redelijkheid niet kan worden gevraagd. Zo is ook de individuele vrijheid om naar eigen inzicht en ambities te leven een groot goed. Alle burgers in Nederland hebben dan ook het recht om te leven naar eigen religieuze en culturele inzichten, ook wanneer anderen deze inzichten niet delen, zolang dit maar binnen de grenzen van de rechtsstaat gebeurt.